

„Véletlenül” lett szerelmes

Dr. Molnár Pálnak
három életmenő
beavatkozása volt

(Fotó: K. T.)

■ Ötvenöt esztendővel ezelőtt teljesen véletlenül csöppent a sport világába.

KOLODZEY TAMÁS

tamas.kolodzey@inform.hu

Miskolc (ÉM) – Dr. Molnár Pál neve összeforrt Miskolc és a Borsod-Abaúj-Zemplén megye sportéletével: az elmúlt évtizedekben minden kilométerkőnél ott volt. Miskolc Város Napján kiktüntetésben részesítették, Benkő Sámuel-díjat kapott.

ÉM: Emlékszik még a kezdetre?

Molnár Pál: Természetesen! Történetem ugyanis nem szokványos. 1954-ben részt vettem egy bányászti síversenyen, amelyen történt egy súlyos sérülés. Ügyeletes orvos nem volt, ezért engem kértek fel, hogy a sportolót lássam el. Megtettem és ennek következtében később is számítottak rám. Akkor kezdődött sportorvosi karrierem, azt is mondhatom tehát, hogy „véletlenül” lettem szerelmes.

ÉM: Közismert, hogy sokáig a Martintelepen dolgozott, ahol körzeti orvoscént gyógyította betegeit, s ezzel párhuzamosan szolgálta a sportéletet és a Miskolci VSC-t is.

Molnár Pál: A régies nevén Martintelep és a vasutas sporttelep karnyújtásnyi közelségben van. Az MVSC akkoriban számtalan szakosztályt üzemeltetett, így hamar megtaláltak. A vezetés megkért, hogy vegyem pártfogásba sportolóikat. Igent mondtam és harminc évre ott ragadtam.

ÉM: Mikor lett főállású sportfőorvos?

Molnár Pál: Harminckét éve,

1977-ben kértek fel a megyei intézet vezetésére, s akkor intettem búcsút a Martintelepnek. A sportorvosiban egyébként, mellékállásban, már 1963-tól rendeltem, annak idején dr. Petró Sándor hívott magához. Megyei sportfőorvosi megbízatásom 2008 tavaszán szűnt meg, utódom dr. Szabó Csaba lett. Kinevezése előtt évekig dolgoztam nálam, ennek alapján mondom: nagyon jó kezekbe került a megyei sportorvoslás. Itt említem meg, hogy három évtizedig aktív szereplője voltam az alap- és középfokú edzőképzésnek is: a kurzusokon előadásokat tartottam és vizsgáztattam.

ÉM: Elárulja, hogy melyek voltak a kedvenc sportágai?

Molnár Pál: A labdarúgás, a kajak-kenu, a kerékpár, a cselgáncs, az ökölvívás és a tájfutás állt hozzám a legközelebb. De gyorsan hozzáteszem: soha nem válogattam, a sport valamennyi műfaját szerettem. Statisztikát ugyan nem vezettem, de orvosként több ezerszer ültem a kispadon, vagy a zsűriben.

ÉM: A versenyeken akadtak életmentő beavatkozásai?

Molnár Pál: Három ilyen esetem volt. Egyszer heveny szívmegállás történt, kétszer pedig a nyelőcsőbe hátracsúszott nyelv okozott életveszélyt. Szerencsére rendre a versenybírói asztalnál ültem! Ilyenek tulajdonképpen bármikor előfordulhatnak, ezért nagyon lényeges, hogy minden sporteseményen legyen orvosi ügyelet.

ÉM: Bizonyára sok neves sportolót vizsgált...

Molnár Pál: Valóban így van. Néhány olimpiai bajnok, a teljesség igénye nélkül: Gedó György ökölvívó, Kovács István, a szintén bunyós Kokó, Kovács Antal, vagy ahogyan

becézik, Atom Anti cselgáncsozó, a vízilabdázó Biros Péter, a birkózó Repka Attila. A tájfutó világ bajnok Monspart Saroltát és a világválogatott kézilabdázó Marosi Istvánt is többször elláttam. Ha pedig a sportvezetők-ről kérdezne, neveiket akár óráig sorolhatnám. Hajdanán még az is megadatott nekem, hogy egy hétig a magyar labdarúgó válogatottal edzőtáborozhattam, azt pedig csak az égiek tudják, hányszor jártam külföldi sportversenyen.

ÉM: A nyolcvanhoz közel sem lett hűtlen a testkultúrához, gyakran látom a különböző szintű és rangú viadalokon.

Molnár Pál: A sporttól nem

tudok és nem is akarok elszakadni, hiszen ez maga az élet. Hetente két órában most is rendeldek a megyei sportorvosi intézetben és ha szükség van rám, a versenyeken ügyeleteket vállalok. A televízióban követem az eseményeket és az újságokból is tájékozodom. Aztán nagy szerelmeknek, a tenisznek sem intettem búcsút, bár azt be kell vallanom, hogy már nem a régi szinten adom elő ezt a csodálatos játékot, mert velem is elszaladtak az évek, az évtizedek... Hálás vagyok a sorsnak, hogy így rendezte az életemet, azt csinálhattam, amiért mindig is rajongtam. Az orvosi pálya, a gyógyítás és a sport, ezektől nincs szebb a világon!